ECLI:LV:AIRT:2017:1025.107015717.1.S

Lietas Nr.107015717
Lietas arhīva Nr. 1-0157-17/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2017. gada 25. oktobrī

Aizkraukles rajona tiesas
tiesnese S. Daukšte
ar tiesas sēdes sekretāri D. Venderoti

izskatīja atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. C/, personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvieta /adrese A/, faktiski dzīvo /adrese B/, pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

2017.gada 20. septembrī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors Valsts amatpersona sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. par to, ka 2017. gada 14. martā plkst. 00.40 Jaunjelgavas novadā, Daudzeses pagastā pa ceļu P86 Sērene-Kalnieši (9. km) virzienā uz Kalniešiem /pers. C/ vadot automašīnu /TL marka/, reģistrācijas numurs Nr., nepakļāvās tādas personas vairākkārtējai prasībai, apturēt transportlīdzekli (bēga), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus.

Ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 25.7. punkts.

Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta pirmajā daļā.

/pers. C/ un Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk- Iestādes) pārstāvis uz tiesas sēdi Aizkraukles rajona tiesā 2017. gada 25. oktobrī plkst. 11.00 neieradās.

Par tiesas sēdi pie administratīvās atbildības saucamā persona un Iestāde informēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] panta ceturtās daļas noteiktajā kārtībā, 2017.gada 29 oktobrī nosūtot tiesas pavēsti uz /pers. C/ deklarētās dzīves vietas un arī faktiskā dzīves vietas adresi, bet Iestādei – uz tās elektroniskā pasta adresi*(lietas 1., 25. lapa).*

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260. panta otro daļu, personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[2] pantā noteikts, ka Iestādei administratīvā pārkāpuma tiesvedības procesā ir tiesības piedalīties tiesas sēdē.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[11] panta pirmā daļa nosaka, ja lietu nav iespējams izskatīt sakarā ar to, ka uz tiesas sēdi nav ieradusies kāda persona, tiesa pieņem lēmumu par lietas izskatīšanas atlikšanu.

Tiesnese atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietu ir iespējams izskatīt bez pie administratīvās atbildības saucamās personas un Iestādes pārstāvja klātbūtnes. Tiesnese secina, ka, neierodoties uz tiesas sēdi, pie administratīvās atbildības saucamā persona un Iestāde nav vēlējušies izmantot tām Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260. un 289.[2] pantā noteiktās tiesības piedalīties tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] pants nosaka, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj jautājumus, vai ir noticis administratīvs pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai persona ir sodāma par administratīvo pārkāpumu, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, kāds sods piemērojams personai, vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem u.c. izņemtām lietām, garantijas naudu.

Izvērtējusi rakstveida pierādījumus lietā, tiesnese atzīst, ka /pers. C/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149. [5] panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 25.7.1. punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums apturēt transportlīdzekli, ja policijas darbinieks [..] dod norādījumu ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērstas rokas vai zižļa svārstveida kustību no policijas [..] dienesta automobiļa vai motocikla, kuram ir standartā LVS 63:2009 "Operatīvie transportlīdzekļi, krāsojums un aprīkojums", noteiktais operatīva transportlīdzekļa krāsojums vai tā nav.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 22. panta pirmo daļu „policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda...".

Likuma "Par policiju"10. pants nosaka, ka saskaņā ar policijas uzdevumiem policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, ielās, laukumos, parkos, sabiedriskā transporta līdzekļos, lidostās, ostās, stacijās un citās sabiedriskajās vietās (likuma "Par policiju" 10. panta 1. punkts) un novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības (likuma "Par policiju"10. panta 6. punkts).

Likuma „Par policiju" 12. panta 20. punkts piešķir policijas darbiniekam attiecīgas pilnvaras, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati, ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta piekto daļu, administratīvā atbildība iestājas par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus.

No Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora Valsts amatpersona ziņojuma zināms, ka 2017. gada 13. martā veicis dienesta pienākumus ar dienesta transportlīdzekli ap plkst. 22.30 atradies ceļa Daudzeva-Sunākste 3. km, kad virzienā no Daudzevas uz Sunāksti pa bedrainu zemes ceļu lielā ātrumā braukusi automašīna. Nolēmums automašīnu apturēt. Ieslēdzis dienesta automašīnai zilās bākugunis, rokās turējis zizli. Automašīnas vadītājs nav apstājies, palielinājis ātrumu un sācis mukt. Iekāpis dienesta auto, ieslēdzis skaņu signālu, pa megafonu vairākas reizes licis vadītājam apturēt automašīnu. Nobraucot 4 kilometrus, redzējis, ka automašīna iegriezusies Daudzevā. Kad piebraucis pie minētās mašīnas, tajā neviens vairs nav bijis, atslēgas aizdedzē arī nav bijis. Automašīna stāvējusi pretim mājām /adrese C/, tā bijusi /TL marka/, v/n /reģistrācijas numurs/, tās motora pārsega bijis karsts, netīra ar dubļiem, kas nozīmējis, ka ar to tikko braukts. Nolēmis turpināt patrulēt, lai atrastu vadītāju. Ap plkst. 00.40 pamanījis, ka Daudzeses pagastā uz ceļa P86 Sērene- Kalnieši pagriezienā pretim braukusi tā pati mašīna, kurai atkal licis apstāties, ieslēdzot dienesta transportlīdzeklim zilās bākugunis, rokās turot zizli. Automašīna nav apstājusies un tās vadītājs atkal sācis mukt. Ieslēdzis skaņu signālu dienesta transportlīdzeklim un dzinies pakaļ, megafonā vairākkārt licis apstāties, bet likumā, kad vairs nav redzējis, vadītājs mašīnu pametis un iemucis mežā. Iepriekš bijusi informācija, ka ar minēto automašīnu pārvietojas /pers. C/ *(lietas 5. lapa).*

/pers. C/ 2017. gada 20. septembra rakstveida paskaidrojumā norādījis, ka 2017. gada 13. martā plkst. 23.30 un 14. martā plkst.00.40 ar automašīnu /TL marka/, v/n /reģistrācijas numurs/ nav braucis. Minēto automašīnu nomā ņēmis kopā ar /pers. E/. Ar minēto automašīnu Daudzevā braukājušas vairākas personas, iespējams, arī /pers. F/. Uzskata, ka /pers. F/ sniegt liecības, ka ar mašīnu braucis viņš (/pers. C/) pierunājuši policijas darbinieki vai arī viņš slēpj patieso šoferi, baidās atzīt, ka pats braucis ar minēto mašīnu. Pats tobrīd bijis mājās /adrese B/, bijis alkohola reibumā, gulējis. Automašīnas atslēga vienmēr stāvējusi aizdedzē, tā netika aizslēgta. /pers. F/ zinājis, ka mašīnā ir atslēgas. To, ka /pers. F/ ar minēto automašīnu bijis Sunākstē, uzzinājis no kādām personām, bet neatceras. Zinājis, ka /pers. F/ nozadzis telefonu. No cilvēkiem uzzinājis, ka mašīna atrodas pie dīķiem, pie pamestām mājām Daudzeses pagastā. /pers. F/ nav saticis, bet zinot, ka viņš neskaitāmas reizes pārkāpis likumu, sēdējis cietumā, vairākas reizes pabijis psihiatriskajā slimnīcā. Ar /pers. F/ nav nekā kopīga, zinot viņu kā Daudzevas iedzīvotāju. Savu vainu transportlīdzekļa /TL marka/, v/n /reģistrācijas numurs/, vadīšanā un bēgšanā (divas reizes) no policijas neatzīst. Nav nekādu tiešu pierādījumu, paļauties uz /pers. F/ liecībām, kas ir aplami meli, nav pamata. Pieļauj, ka /pers. F/ pats cenšas izvairīties no atbildības. Automašīnu lietojot tad, kad blakus esot instruktors un tikai skaidrā prātā. Uzskata, ka viņu vēlas aprunāt un šinī lietā viņš nav vainīgs, jo nav nekādu pierādījumu. *(lietas 7.lapa).*

No /pers. G/ rakstveida paskaidrojuma zināms, ka 2017. gada 14. martā laikā no plkst. 24.00 līdz plkst. 01.00 redzējusi, ka pretim viņas mājai /adrese C/stāvējusi tumšas krāsas vieglā automašīna. Redzējusi, ka ap plkst. 01.00 mašīnā jau atradušās divas personas, jo automašīnā dedzis apgaismojums. Tad mašīna aizbraukusi bez ieslēgtām apgaismojuma lampām *(lietas 8.lapa).*

No /pers. F/ rakstveida paskaidrojuma zināms, ka 2017. gada 13. martā ap plkst. 22.00 Daudzevā /pers. C/uzaicinājis pabraukāties ar automašīnu /TL marka/, numuru nezinot, mašīnas bijusi melna, universāls. Piekritis, abi aizbraukuši uz Sunāksti. Pie automašīnas stūres sēdējis /pers. C/. Pa ceļam uz Sunāksti, /pers. C/ mazu gabalu iedevis pabraukt arī viņam (/pers. F/). Viņš nav varējis pabraukt, jo bijis dzēris, trīcējušas rokas. Tad /pers. C/ turpinājis braukt pats. Pa ceļam dzēruši alu, šņabi, ko viņš (/pers. C/)bijis nopircis. Pēc plkst. 23.00 braukuši atpakaļ uz Daudzevu. Pie stūres bijis /pers. C/. Pirms Daudzevas uz Sunākstes-Daudzevas ceļa redzējis, ka automašīnu gribējusi apturēt policija, jo policijas automašīnai bija ieslēgtas zilās gaismas un sirēnas. /pers. C/ teicis, ka nestāsies, mucis prom. Dzirdējis, ka policija pa skaļruni likusi vairākas reizes apstāties. Paspējuši iebraukt Daudzevā pie rozā mājas, viņš izlecis no mašīnas un aizmucis prom pa lauku, bet /pers. C/ iemucis mājas pagalmā. Redzējis, ka piebraukusi policijas mašīna, policists ar lukturīti spīdinājis mašīnas un mājas virzienā. Tad aizgājuši pie /pers. J/ uz mājām, pasēdējuši, tad /pers. C/ izdomājis, ka vajag aizbraukt pie /pers. K/. /pers. C/ iesēdies tajā pašā automašīnā pie stūres un braukuši. Krustojumā, pagriežoties uz mājas /nosaukums A/ pusi pretim atkal braukusi policijas mašīna ar ieslēgtām zilām bākugunīm un sirēnu, mēģināja viņus apturēt. Vai skaļrunī policija ko teikusi, nav dzirdējis, jo mašīnā skaļi skanējusi mūzika. Likumā pametuši mašīnu un ieskrējuši mežā. Dzirdējis, ka mašīnai no riepām nācis gaiss. Iespējams tās bijušas pārsistas uz bedrēm. Policija viņus meklējusi, vairākas reizes vēl nobraukusi gar mašīnu. Kur palicis /pers. C/, nezinot. Viņš (/pers. F/) iekāpis atpakaļ mašīnā un gulējis, jo bijis auksts un bijis piedzēries *(lietas 9. lapa).*

2017. gada 20. septembrī par /pers. C/ pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta piektajā daļā, sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. *(lietas 2. lapa).* No protokola parakstīšanas /pers. C/ atteicies.

Izvērtējusi rakstveida pierādījumus lietā, tiesnese atzīst, ka /pers. C/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesnese atzīst, ka policijas darbiniekam Valsts amatpersona bija tiesības apturēt transportlīdzekli /TL marka/, reģistrācijas Nr., kas 2017. gada 14.martā jau atkārtoti pēc policijas darbinieka prasību par transportlīdzekļa apturēšanu ignorēšanas braucis pa ceļu P86 Sērene-Kalnieši, jo likuma „Par policiju" 12. panta 20. punkts piešķir policijas darbiniekam attiecīgas pilnvaras, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati, ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības.

Izskatot lietu noskaidrots, ka policijas darbinieks atkārtoti dienesta automašīnā sekoja automašīnai /TL marka/, reģistrācijas Nr., ar ieslēgtiem gaismas un skaņu signāliem, vairākkārt izsakot skaļrunī prasību apturēt automašīnu, bet transportlīdzekļa vadītājs nepakļāvās šai policijas darbinieka vairākkārtīgi izteiktajai likumīgajai prasībai apturēt transportlīdzekli, tas ir, bēga.

Rakstveida paskaidrojumā /pers. C/ noliedzis, ka administratīvā pārkāpuma protokolā minētajā laikā un vietā būtu vadījis minēto transportlīdzekli. Norādījis, ka atradies /adrese B/, kur alkohola reibumā gulējis. Uzskata, ka /pers. F/ sniedzis liecības, ka viņš (/pers. C/) vadījis /TL marka/ 2017.gada 13. martā policijas darbinieku pierunāts vai slēpjot patieso šoferi, vai baidoties atzīt savu vainu, ka pats braucis ar minēto mašīnu. Lietā nav nekādu pierādījumu, ka /pers. C/ vadījis automašīnu /TL marka/.

Tiesnese nepiedod ticamību /pers. C/ paskaidrojumā minētajam, atzīstot, ka šādi paskaidrojumi sniegti ar mērķi izvairīties no atbildības par izdarīto pārkāpumu. Tiesnese atzīst, ka /pers. F/ paskaidrojumiem par pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem piedodama augta ticamība.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu tiesnese nekonstatē pierādījumus, kas apstiprinātu /pers. C/ apgalvojumu, ka /pers. F/ paskaidrojumus sniedzis policijas darbinieku ietekmēts. Apstāklis, ka /pers. F/ ārstējies psihiatriskajās slimnīcā, agrāk izdarījis noziedzīgus nodarījumus, uz ko norāda /pers. C/, nav pietiekams pamats apgalvojumam, ka viņa sniegtie paskaidrojumi ir nepatiesi. Tiesnese lietā nekonstatē nekādus pierādījumus tam, ka /pers. F/ būtu iemesls aprunāt tieši /pers. C/ un sniegt par viņu apzināti nepatiesas ziņas. Uz šādiem apstākļiem savā paskaidrojumā arī nenorāda /pers. C/, pat apgalvo, ka viņam "nav nekā kopīga" ar /pers. F/ un zinot viņu tikai kā Daudzevas iedzīvotāju.

No Sodu reģistra izziņas par personas kriminālprocesiem zināms, ka Aizkraukles rajona tiesā atrodas kriminālprocess Nr. 11370041115, kurā /pers. C/ saukts pie kriminālatbildības par Krimināllikuma 262.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, proti, par to, ka viņš, būdams transportlīdzekļa vadītājs, kuram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, attiecies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs un no narkotisko, psihotropo un toksisko vielu ietekmes pārbaudes. Mīnētais tiesneses ieskatā liecina, ka tieši transportlīdzekļa vadīšanas tiesību neesamība un alkohola reibums ir iemesli, kuru dēļ /pers. C/ bija ieinteresēts bēgt no policijas darbiniekiem, lai izvairītos no krimināatbildības par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, proti, par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, ja nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību.

Tiesnese secina, ka /pers. C/ 2017. gada 14. martā plkst. 00.40, vadot transportlīdzekli /TL marka/, reģistrācijas Nr., Jaunjelgavas novadā, Daudzeses pagastā, pa ceļu P86 Sērene-Kalnieši 9. km nepakļāvās vairākkārtīgām personas, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus - Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora Valsts amatpersona prasībām apturēt transportlīdzekli (bēga), tā pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 25.7.1 punktu.

/pers. C/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta piektajā daļā.

Nosakot sodu, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. pantam, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, viņa mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

/pers. C/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta piektajā daļā.

Nosakot sodu, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. pantam, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, viņa mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

No Informācijas centra izziņas par personas administratīvajiem pārkāpumiem zināms, ka /pers. C/ trīs reizes sodīts par administratīvajiem pārkāpumiem *(lietas 11.-12. lapa),* un tiesāts par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu *(lietas 12.-14. lapa).*

/pers. C/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesnese nekonstatē. Par /pers. C/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesnese atzīst to, ka viņš agrāk ir izdarījis noziedzīgus nodarījumus.

Tiesnese atzīst, ka, ņemot vērā iepriekš minēto, /pers. C/ nevar piemērot minimālo par šo pārkāpumu paredzēto sodu.

Rezolutīva daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 29.[2], 31., 32., 33., 34., 35., 149.[5] panta piekto daļu, 274.[1], 289.[6], 289.[7], 289.[16], 289.[17], 289.[18] pantu, tiesnese

nosprieda:

atzīt par vainīgu /pers. C/, personas kods /personas kods/, administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta piektajā daļā, izdarīšanā un piemērot viņam administratīvo arestu uz 13 (trīspadsmit) diennaktīm, naudas sodu 1200,00 EUR (viens tūkstotis divi simti *euro*) apmērā, nosakot aizliegumu iegūt transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Spriedumu daļā par administratīvo arestu nosūtīt izpildei Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirknim.

Spriedumu 10 (desmit) darbadienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā - 2017. gada 25. oktobra var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Tiesnese S. Daukšte